

La vall del silenci

Els habitants d'una vall es cridaven i es criticaven els uns als altres. Hi havia tant renou que ni es podia resar a Déu. Un àngel va passar per la vall i en veure el que passava va decidir que el poble estigués en silenci durant un temps. Només s'acabaria el silenci quan s'escoltassin els uns als altres.

Des d'aquell dia no se sentia res: ni una rialla, ni una paraula, ni una oració... Els seus habitants varen intentar fer sons als seus carrers: cantant, tocant la guitarra...; però res no se sentia. Les seves veus no parlaven. I com que no podien cridar ni parlar malament els uns dels altres, va millorar la convivència a la vall. Però continuaven necessitant poder riure, cantar, escoltar música, parlar a Déu...

Com que havien d'estar en silenci, varen aprendre a escoltar-se els uns als altres. Ho feien per mitjà de les mirades i els gestos, escrivint el que havien de dir-se. A poc a poc varen viure més relaxats i feliços, i molts dels seus habitants varen començar a parlar amb Déu en el seu interior.

Quan ja s'escoltaven tots, varen tenir la idea de construir una gran campana i col·locar-la dalt de l'església. Així, el seu so arribaria fins al cel i l'àngel veuria com pel silenci havien après a conviure.

Una vegada construïda, la varen fer sonar, i tots varen escoltar les seves campanades. Varen començar a riure, es varen abraçar i plens d'alegria varen resar una oració a Déu per poder parlar i escoltar. Des d'aleshores, aquella vall va deixar de ser la vall del renou i es va convertir en la vall del silenci.

El valor del silenci consisteix a estar callat per voluntat pròpia, per estar tranquil i escoltar amb atenció Déu, la resta i un mateix.

1.- Què passava al principi al poble?

2.- Per a què va servir als habitants practicar el silenci?

3.- Relaciona amb fletxes cada vinyeta amb el seu texte

	Des d'aquell dia, no es va sentir res: ni una rialla, ni una paraula, ni una oració... Els habitants intentaren cantar, tocar la guitarra... Però no se sentia res.
	El so que feia va arribar al cel, i l'àngel va veure que, gràcies al silenci, havien après a conviure. S'abraçaren i resaren una oració a Déu per poder parlar i escoltar
	A un poble, els habitants varen oblidar estar en silenci, i cridaven i es criticaven els uns als altres. Un àngel va fer que estiguessin en silenci fins que tothom s'escoltàs.
	I, com que no podien cridar ni criticarse, va millorar la convivència. Varen aprendre a escoltar-se amb la mirada, amb els gestos, amb els escrits ... I varen construir una campana.